

คำวินิจฉัยของ นายจิระ บุญพอนสุนทร ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๓๒/๒๕๕๖

วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๖

เรื่อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เสนอความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๐ วรรคห้าและวรรคหก

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอื่น จำนวน ๕๒ คน มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๖ เสนอความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญว่า หลังจากสภาผู้แทนราษฎรรับหลักการร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ แล้ว ได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญฯ ขึ้นมาทำหน้าที่พิจารณาในรายละเอียดของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวปรากฏตามเอกสารรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญฯ เล่มแดง คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ได้มีมติแต่งตั้งคณะอนุกรรมการวิสามัญพิจารณาจัดสรรงบประมาณให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้นมาหนึ่งคณะ โดยมีนายไพโรจน์ สุวรรณฉวี เป็นประธานคณะอนุกรรมการและนายไพโรจน์ สุวรรณฉวี ในฐานะประธานคณะอนุกรรมการได้ใช้อำนาจหน้าที่เข้าไปจัดสรรงบประมาณรายจ่ายโดยการแปรญัตติเพิ่มเติมรายการ จำนวนในรายการและกระทำด้วยประการใดๆ ในโครงการต่างๆ ในแผนงานส่งเสริมและพัฒนาศูนย์บริการส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ในเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ เพื่อพัฒนาศูนย์บริการส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ซึ่งกำหนดจำนวนเงินเป็นยอดลำช้า จำนวนเงิน ๓,๒๒๖,๕๔๓,๖๐๐ บาท โดยไม่มีโครงการรายละเอียด (ปรากฏตามเอกสารงบประมาณเล่มสีฟ้าคาดแดง ฉบับที่ ๓ เล่มที่ ๖ ลำดับที่ ๑ หน้า ๑๗๖ ข้อที่ ๔) และในส่วนของเงินอุดหนุนเฉพาะกิจเพื่อพัฒนาด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวไทยกำหนดยอดเงินลำช้าไว้จำนวน ๑,๖๔๐,๖๘๕,๔๐๐ บาท โดยไม่มีโครงการรายละเอียด (ปรากฏตามเอกสารเล่มสีฟ้าคาดแดง ฉบับที่ ๑ หน้า ๒๐๔ ข้อ ๑) โดยใช้เทคนิควิธีการต่างๆ ในการประชุมของคณะอนุกรรมการ โดยการจัดทำโครงการรายละเอียดเพิ่มเติมรายการหรือจำนวนในรายการในแผนงานทั้งสองดังกล่าวข้างต้นไว้ตามที่ตนและพวกต้องการ เพื่อจัดสรรงบประมาณลงไปในพื้นที่จังหวัดที่ตนเองกับพวกต้องการรายละเอียดของโครงการของงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดดังกล่าว ปรากฏตามเอกสารงบประมาณเล่มสีเขียวอ่อน ฉบับที่ ๘ เล่มที่ ๔

เอกสารงบประมาณ ฉบับที่ ๘ เล่มที่ ๕ สีเขียวอ่อน ที่จัดทำขึ้นแสดงรายละเอียดโครงการจัดสรรงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อเป็นคู่มือประกอบการพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ในวาระที่สองและสามนั้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ตรวจพบว่า งบประมาณถูกจัดสรรลงในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งเคยเป็นเขตพื้นที่เลือกตั้งของนายไพโรจน์ สุวรรณฉวี ในอดีตจำนวนมากเป็นพิเศษ คือจำนวน ๔๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จนเป็นเหตุให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนำมาอภิปรายว่างบประมาณรายจ่ายในส่วนนี้มีการกระจุกตัวอยู่ในเขตพื้นที่ของผู้เป็นอนุกรรมการมากเป็นพิเศษ ดังปรากฏตามเอกสารเล่มสีเขียวอ่อน และสภาผู้แทนราษฎรได้มีมติให้เขียนเป็นข้อสังเกตเพิ่มเติมของงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ไว้ทำร่างพระราชบัญญัติงบประมาณดังกล่าวว่าให้ไปจัดทำงบประมาณของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนของแผนงานโครงการเงินอุดหนุนเฉพาะกิจเพื่อพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้กระจายทั่วถึงและเป็นธรรม ซึ่งนายไพโรจน์ สุวรรณฉวี ได้ยอมรับในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรไปแล้ว และรับจะนำไปแก้ไขตามนั้น นอกจากนี้ นายไพโรจน์ สุวรรณฉวี ยังได้มีหนังสือถึงเพื่อนสมาชิกพรรคไทยรักไทยเพื่อขอแสดงความรับผิดชอบและขอภัยที่ไม่สามารถจะกระจายงบประมาณไปยังทุกพื้นที่ที่สมาชิกพรรคไทยรักไทยต้องการได้ ข้อเท็จจริงทั้งหมดที่กล่าวมาเป็นการแสดงว่านายไพโรจน์ สุวรรณฉวี ได้ยอมรับข้อเท็จจริงว่าเป็นผู้มีส่วนร่วมผลักดัน และจัดการเพื่อนำเงินงบประมาณรายจ่ายตามร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ในโครงการเงินอุดหนุนเฉพาะกิจเพื่อพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศและโครงการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไปลงในเขตพื้นที่เลือกตั้งของตนในอดีตกับเขตพื้นที่เลือกตั้งของพวกเขาเห็นได้ชัดเจน โดยปราศจากข้อสงสัย อันเป็นการแปรญัตติเพิ่มเติมรายการ หรือจำนวนในรายการและเป็นการกระทำการด้วยประการใดๆ ที่มีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือกรรมการมีส่วนไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่าย

โดยเจตนาของบทบัญญัติรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ กำหนดให้ฝ่ายบริหาร (คณะรัฐมนตรี) เป็นผู้มีอำนาจในการจัดงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพราะฝ่ายบริหารมีข้อมูล มีเครื่องมือและบุคลากรเพียงพอที่จะวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ซึ่งเป็นงานที่มีความยากลำบากในขั้นตอนของการจัดทำพระราชบัญญัติงบประมาณด้วยเหตุผลดังกล่าว ฝ่ายบริหารจึงต้องเป็นผู้รับผิดชอบในการเตรียม และจัดทำงบประมาณทั้งหมดส่วนฝ่ายนิติบัญญัติ (รัฐสภา) เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติหรือไม่อนุมัติงบประมาณรายจ่ายตามที่คณะรัฐมนตรีเสนอ และจะทำการแปรญัตติได้ก็เฉพาะในทางลด

หรือตัดทอนรายจ่ายเท่านั้น ไม่มีอำนาจเพิ่มรายการหรือจำนวนในรายการของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายฯ และคณะกรรมการวิสามัญซึ่งได้รับแต่งตั้งจากสภาฯ ก็ไม่มีอำนาจเพิ่มเติมรายการ หรือจำนวนในรายการหรือกระทำด้วยประการใดๆ ที่มีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และคณะกรรมการวิสามัญมีส่วนไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่าย ทั้งนี้ดังปรากฏตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๓

ตามข้อเท็จจริงดังกล่าวมาแล้วข้างต้น นายไพโรจน์ สุวรรณฉวี กับพวก ได้กระทำการผลักดันจัดการจนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเงินงบประมาณรายจ่ายฯ ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ในงานส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในหมวดเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ เพื่อพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศเป็นยอดเงินล่าช้าจำนวน ๓,๒๒๖,๕๕๓,๖๐๐ บาท และเงินอุดหนุนเฉพาะกิจเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวไทยยอดเงินล่าช้า จำนวน ๑,๖๕๐,๖๘๕,๕๐๐ บาท ซึ่งไม่มีรายละเอียดของโครงการ ด้วยการแปรญัตติเพิ่มเติมรายการหรือจำนวนในรายการและกระทำด้วยประการใดๆ อันเป็นการเสนอ การแปรญัตติเพิ่ม ซึ่งมีผลโดยตรงและโดยอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่ายในแผนงานโครงการจากยอดล่าช้าดังกล่าวข้างต้น โดยการจัดทำโครงการ กำหนดจำนวนเงิน สถานที่ ลักษณะของโครงการลงในพื้นที่ที่ตนเองกับพวกต้องการ ซึ่งไม่เป็นไปตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศและยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวไทย ปรากฏตามเอกสารงบประมาณเล่มสี่เขียวอ่อน อันเป็นการกระจุกตัวของงบประมาณ และส่งผลให้เกิดความไม่เป็นธรรมกับประชาชนผู้เสียภาษีในพื้นที่อื่นที่ไม่ได้รับจัดสรรงบประมาณดังกล่าวนี้ และเป็นการได้เปรียบสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนอื่นที่ไม่ได้เป็นคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาจัดสรรงบประมาณให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างความนิยมให้กับตนเองกับพวกในคณะกรรมการ และอาจนำไปสู่การแสวงหาผลประโยชน์ในทางมิชอบได้ ซึ่งเคยมีตัวอย่างมาแล้วในอดีต เช่น การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายงานควบคุมโรคไข้เลือดออกและโรคไข้สมองอักเสบ (งบยุงลาย) และงบพัฒนาจังหวัด (งบ ส.ส.) เป็นต้น

ผู้ร้องพิจารณาแล้วเห็นว่าในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตรา ๑๗ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ในส่วนเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ เพื่อพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศจำนวนเงิน ๓,๒๒๖,๕๕๓,๖๐๐ บาท และเงินอุดหนุนเฉพาะกิจเพื่อพัฒนาด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวไทยจำนวนเงิน ๑,๖๕๐,๖๘๕,๕๐๐ บาท นายไพโรจน์ สุวรรณฉวี กับพวก

ในฐานะคณะอนุกรรมการวิสามัญพิจารณาจัดสรรงบประมาณให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้กระทำการแปรญัตติเพิ่มเติมรายการหรือจำนวนในรายการและกระทำด้วยประการใดๆ ที่มีผลให้ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือกรรมการมีส่วนโดยตรงหรือโดยอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ อันเป็นการฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๘๐ วรรคห้าและวรรคหก ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย และประชาชน

ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยให้ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตรา ๑๗ เฉพาะกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ในส่วนโครงการเงินอุดหนุนเฉพาะกิจเพื่อพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ และโครงการเงินอุดหนุนเฉพาะกิจเพื่อพัฒนาด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวไทยดังกล่าวสิ้นผลไป

บทบัญญัติรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้อง

“มาตรา ๑๘๐ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และร่างพระราชบัญญัติโอนเงินงบประมาณรายจ่าย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะต้องพิจารณาให้เสร็จภายในหนึ่งร้อยห้าวันนับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ถึงสภาผู้แทนราษฎร

ถ้าสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นไม่เสร็จภายในกำหนดเวลาที่กล่าวในวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าสภาผู้แทนราษฎรได้ให้ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัตินั้น และให้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวต่อวุฒิสภา

ในการพิจารณาของวุฒิสภา วุฒิสภาจะต้องให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบภายในยี่สิบวันนับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัตินั้นมาถึงวุฒิสภา โดยจะแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ มิได้ ถ้าพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าวุฒิสภาได้ให้ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัตินั้น ในกรณีเช่นนี้และในกรณีที่วุฒิสภาให้ความเห็นชอบ ให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๕๓

ถ้าร่างพระราชบัญญัตินี้ถึงวุฒิสภาไม่เห็นชอบด้วย ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๗๖ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และร่างพระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่ายสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จะแปรญัตติเพิ่มเติมรายการหรือจำนวนในรายการมิได้ แต่อาจแปรญัตติได้ในทางลดหรือตัดทอนรายจ่ายซึ่งมิใช่รายจ่ายตามข้อผูกพันอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินส่งใช้ต้นเงินกู้
- (๒) ดอกเบี้ยเงินกู้
- (๓) เงินที่กำหนดให้จ่ายตามกฎหมาย

ในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรหรือของคณะกรรมการ การเสนอ การแปรญัตติ หรือ การกระทำด้วยประการใดๆ ที่มีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือกรรมการ มีส่วนไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่าย จะกระทำมิได้

ในกรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา มีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของ จำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภา เห็นว่ามีการกระทำฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหก ให้เสนอความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณา และศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาวินิจฉัยภายใน เจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นดังกล่าว ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามีการกระทำฝ่าฝืนบทบัญญัติ ตามวรรคหก ให้การเสนอ การแปรญัตติ หรือการกระทำดังกล่าวสิ้นผลไป”

พิจารณาคำร้องของผู้ร้องแล้ว ปราบกฏตามคำร้องในหน้าหนึ่งอ้างถึงเหตุร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๐ วรรคห้าและวรรคหก แต่ปราบกฏตามท้ายคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยให้งบประมาณ รายจ่ายของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ในส่วนโครงการเงินอุดหนุนเฉพาะกิจเพื่อพัฒนาองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ และโครงการเงินอุดหนุนเฉพาะกิจเพื่อพัฒนา ด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่องเที่ยวไทย ให้สิ้นผลไป จึงอนุমানได้ว่าผู้ร้องใช้สิทธิร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๐ วรรคหกและวรรคเจ็ด เพราะกรณีตามมาตรา ๑๘๐ วรรคห้า ไม่ใช่ช่องทางที่ผู้ร้องจะร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ จึงไม่มีประเด็น ที่จะพิจารณาปัญหาตามมาตรา ๑๘๐ วรรคห้า

คงมีปัญหาคือต้องพิจารณาว่าในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรหรือของคณะกรรมการ การเสนอ การแปรญัตติ หรือการกระทำใดมีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือกรรมการ มีส่วนไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่ายตามคำขอท้ายคำร้องหรือไม่ ฝ่ายผู้ร้อง มีนายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล นายถาวร เสนเนียม และนายวิทยา แก้วภราดัย เข้าชี้แจงต่อศาล รัฐธรรมนูญ ซึ่งข้อชี้แจงส่วนใหญ่เน้นไปในเรื่องของมาตรา ๑๘๐ วรรคห้า และกระบวนการจัดทำ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ กล่าวคือมีการตั้งงบประมาณ ในสองรายการที่เป็นปัญหาไว้ลอยๆ ไม่มีรายละเอียดในการพิจารณาวาระแรก และมีการเพิ่มรายการ ละเอียดสองรายการดังกล่าวเข้ามาในการพิจารณาในวาระที่สองและวาระที่สาม รายการที่เพิ่มเข้ามา

มีการกระจุกตัวเฉพาะบางพื้นที่ ซึ่งไม่เป็นไปตามวิธีการงบประมาณที่พึงปฏิบัติทางพิจารณาไม่ได้ความว่ามีส่วนใดที่แสดงให้เห็นว่าจะมีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือกรรมการคนใดมีส่วนโดยตรงหรือโดยอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่ายรายการใดและโดยวิธีการอย่างไร การที่มีงบประมาณลงในพื้นที่ใดหรือหน่วยงานใดเพื่อการจัดซื้อหรือจัดจ้าง ตามปกติย่อมเป็นไปตามความจำเป็นของพื้นที่นั้นหรือหน่วยงานนั้น และเป็นหน้าที่โดยตรงของหน่วยงานเจ้าของโครงการเป็นผู้ดำเนินการจัดซื้อหรือจัดจ้าง และใช้งบประมาณในส่วนนั้นๆ การที่เพียงมีงบประมาณลงพื้นที่ใดหรือหน่วยงานใดไม่ได้หมายความว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาในพื้นที่นั้นหรือกรรมการต้องมีส่วนในการใช้งบประมาณรายจ่ายนั้นเสมอไป เว้นแต่จะปรากฏข้อเท็จจริงบ่งชี้ไปเช่นนั้นทั้งเนื้อความตามหนังสือลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๖ และเอกสารทำหนังสือดังกล่าวที่นายไพโรจน์ สุวรรณฉวี มีถึงสมาชิกพรรคไทยรักไทย ก็ไม่ได้บ่งชี้ถึงเรื่องการมีส่วนในการใช้งบประมาณรายจ่ายแต่อย่างใด เมื่อพยานหลักฐานและการชี้แจงของฝ่ายผู้ร้องยังฟังไม่ได้ว่ามีการกระทำอันต้องด้วยข้อห้ามตามที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๐ วรรคหก จึงยังไม่มีเหตุให้วินิจฉัยให้งบประมาณรายจ่ายของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ในส่วนโครงการเงินอุดหนุนเฉพาะกิจเพื่อพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศและโครงการเงินอุดหนุนเฉพาะกิจเพื่อพัฒนาด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวไทยต้องสิ้นผลไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๐ วรรคเจ็ด ได้

อาศัยเหตุดังได้พิจารณาма จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้องของผู้ร้อง

นายจิระ บุญพจนสุนทร

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ